

Når det er så vigtigt, er det selvfølgelig, fordi der ikke er megen tvivl om, at et land, som står forrest i den udvikling i fremtiden, vil have langt bedre beskæftigelsesmæssige muligheder, langt bedre muligheder for økonomisk udvikling og også have langt bedre muligheder for at undgå at blive afhængig af import af fossile brændstoffer fra dele af verden, hvor det kan blive kombineret både med ubehageligheder som krige og politisk afpresning, hvis man er afhængig af den forsyning. Så der er altså ikke nogen tvivl om, at det både beskæftigelsesmæssigt, sikkerhedsmæssigt – både forstået i forhold til krige og forsyningssikkerhedsmæssigt – og på mange andre områder er af afgørende betydning.

Dertil kommer selvfølgelig, at vi også har vores CO₂-forpligtelse, ikke bare fordi vi nu har påtaget os en forpligtelse, men også fordi vi faktisk har påtaget os den forpligtelse, fordi hele spørgsmålet om klimaforandringer og andre forureningsaspekter jo er problemer, udfordringer, der skal løses. Og set i den sammenhæng synes vi jo ikke, at man skal være sådan alt for kritisk med hensyn til, hvordan man fremskaffer de penge.

Det er også baggrunden for, at vi er indstillet på at støtte det her forslag, selv om det ikke er nogen hemmelighed, at hele den der idé med handel med CO₂-kvoter og den slags har Enhedslisten sådan grundlæggende altid været imod. Vi har så valgt i den debat, der er nu omkring at auktionere nogle af de der 10 pct. af CO₂-kvoterne væk, at indtage det synspunkt, at det, når vi nu har etableret det system, alt andet lige er den mest fornuftige måde at gøre det på. Og derfor har vi også forsøgt at støtte de kræfter i regeringen og andre steder, som går ind for den model, vel vidende at vores støtte til fornuftige kræfter ikke altid nødvendigvis gør deres liv nemmere blandt deres venner.

Når vi så har sagt det, synes vi sådan set også, at det er meget fornuftigt at bruge de penge på en måde, som direkte medvirker til at begrænse CO₂-udledningen og dermed altså til at udvikle vedvarende energi; præcis som vi synes og også har stillet forslag om, at man skal bruge de ekstraordinært store indtægter fra nordsøenergien, der nok skal fortsætte i en periode endnu – for vi tror ikke på, at oliepriserne vil falde – men på den anden side jo kun er indtægter, der findes i en periode, til at sætte yderligere skub i, at vi kan blive frigjort af afhængigheden af fossile brændstoffer.

Så vores holdning til det her forslag er sådan set, at vi støtter det og også kan stemme for det. Det får så ikke så megen betydning, men vi håber i hvert fald, at nogle af de tanker, der er i det her forslag, og nogle af de tanker, der ligger i andre forslag om at give ekstra støtte til vedvarende energi de kommende år, trods alt kommer til at sætte sig en lille smule igennem, også i den energipolitik, der bliver ført i Danmark i de kommende år.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det ordføreren for forslagsstilleren, fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at det bestemte heller ikke er mig, der har valgt dette ukristelige tidspunkt til at diskutere noget, som er så vigtigt som det, vi diskuterer. Det ville jeg også hellere have diskuteret ved dagslys og med langt flere tilhørere på.

Men jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, at det positive er, at alle gerne vil have, at Danmark er på forkant inden for rene teknologier. Det er der altså nu bred enighed om. Det, jeg så synes der mangler, er en forståelse for, at det faktisk koster. Det er jo ikke nok – det ved vi alle sammen – at holde gode taler, pæne taler, positive taler. Jeg synes faktisk, Niels Due Jensen har meget ret, når han i dag i Information bl.a. siger, og jeg citerer:

Kl. 23.45

»Politikerne har simpelthen ikke forståelse for, hvad det koster at gennemføre denne forskning og at ligge i front. Der har vi et problem.«

Der er ingen af os, der kan tillade sig at stå og bryste sig af, at der via PSO-midler og statslige midler afsættes 350 mio. kr. til energiforskning i dag. Det er meget lidt, og jeg er dybt bekymret over, at vi ligger for længe og hviler på laurbærene og sikkert uden at ville det bliver lidt selv-fede ved at henvise til de resultater, som er baseret på fortidens indsats.

Ministeren fremhævede meget rigtigt og meget positivt, at vi i øjeblikket – altså sidste år, i 2005 – havde en eksport af energiteknologier på 39 mia. kr., og at det er et område, der er vokset meget kraftigt.

Vi ved jo alle sammen, alle de mange, der sidder og hører det her, at det hovedsagelig er vindeksport. Vi ved også, at vindeksporten er der, fordi der har været et bredt politisk flertal for at støtte vindkraften, så den kunne komme